

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 109/12
07.12.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući o zahtevu N.N. iz S., podnetom preko punomoćnika K.Z., advokata iz S., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda I-2 U 13690/11 od 02.02.2012. godine, sa protivnom strankom Skupštinom opštine Sjenica, u predmetu razrešenja predsednika Skupštine opštine Sjenica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 07.12.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda I-2 U 13690/11 od 02.02.2012. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužioca N.N. iz S. podneta protiv rešenja Skupštine opštine Sjenica 06-25/2011-2 od 06.12.2011. godine, kojim se N.N., diplomirani pravnik iz S., razrešava dužnosti predsednika Opštine Sjenica.

U zahtevu i dopuni zahteva od 08.03.2012. godine podnosilac osporava zakonitost pobijane presude zbog povrede zakona i pravila postupka. Ističe da je Upravni sud bio dužan da održi usmenu javnu raspravu, s obzirom da u upravnom postupku u kome je doneto osporeno rešenje SO Sjenica od 06.12.2011. godine nije utvrđivano činjenično stanje, nije vođena rasprava povodom zahteva grupe odbornika za razrešenje podnosioca, nisu izvođeni dokazi niti je vršena ocena istih i podnosiocu nije omogućeno učešće u postupku. Ukazuje da je u pobijanoj presudi u vezi neodržavanja rasprave navedeno da je predmet spora takav da ne iziskuje neposredno saslušanje stranaka i posebno utvrđivanje činjeničnog stanja i smatra da je na taj način povređen član 33. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, jer nisu navedeni posebni razlozi zbog kojih sud nije održao usmenu raspravu, a povređeno je i pravo na pravično suđenje iz člana 32. stav 1. Ustava Republike Srbije, odnosno pravo na odbranu pravnih interesa, iznošenje dokaza i obrazloženu odluku. Takođe, smatra da usmena javna rasprava nije održana da bi se prikrile povrede odredaba članova 49. stav 1. i stav 2. i 43. stav 1. Zakona o lokalnoj samoupravi, koje su obavezujuće po pitanju načina glasanja za razrešenje predsednika opštine, jer izričito propisuju tajno glasanje, a ne javno, kako je učinjeno na dan 06.12.2011. godine, kada je SO Sjenica razrešila podnosioca zahteva. Naglašava da je uz tužbu priložio kao dokaz da je razrešen javnim glasanjem zapisnik sa sednice SO Sjenica od 06.12.2011. godine, a u tužbi je jasno istakao da je zahtev odbornika za razrešenje tužioca bajat, jer mu je istekao rok od 15 dana od dana podnošenja do dana odlučivanja, što je protivno članu 49. Zakona o lokalnoj samoupravi, a što Upravni sud nije ocenio. Ističući još da su osporenim rešenjem povređene odredbe člana 199. stav 2, člana 39, čl. 5, 6, 8, 9. i 10. Zakona o opštem upravnom postupku, predlaže da sud uvaži zahtev i preinači ili ukine pobijanu presudu.

Protivna stranka SO Sjenica, je dostavila spise predmeta, ali ne i odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev dozvoljen i osnovan. Iz spisa predmeta proizlazi da je osporeno rešenje SO Sjenica broj 06-25/2011-2 od 06.12.2011. godine doneto u ponovnom postupku u izvršenju presude Upravnog suda I-3 U 11639/11 od 17.11.2011. godine, kojim je poništeno rešenje istog organa od 15.12.2008. godine zbog povrede pravila postupka propisanih odredbama članova 198. stav 2. i 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku i čl. 69. st. 2. Zakona o upravnim sporovima. U ponovnom postupku dana 06.12.2011. godine sazvana je sednica Skupštine opštine Sjenica na kojoj je prisustvovalo 33, od ukupno 39 odbornika SO Sjenica, a za razrešenje N.N. je glasalo 25 odbornika. U obrazloženju osporenog rešenja je istaknuto da je predlog za razrešenje, koje je uputilo 23 odbornika, opravdan s obzirom da je utvrđeno da N.N. ne obavlja dužnost predsednika Opštine Sjenica u skladu sa zakonom i opštinskim pravnim aktima, čime se dovodi u pitanje normalan rad opštine i nanosi šteta opštem interesu građana Opštine Sjenica, kao i da je odgovoran za neuspešan rad opštine i neizvršavanje zakonskih obaveza. Kao poseban razlog koji opravdava njegovo razrešenje je navedeno da N.N. nema poverenje većine odbornika, jer je voljom poverenika SDA koalicije isključen iz iste. Osporeno rešenje je doneto na osnovu člana 49. u vezi sa članom 43. Zakona o lokalnoj samoupravi i protiv istog je N.N. podneo tužbu Upravnom sudu, koji je doneo pobijanu presudu i tužbu odbio. Prema obrazloženju pobijane presude doneta je odluka kao u dispozitivu iste ier

pobijana presuda i razbu odilo. Tekom obrazloženja pobijane presude, doneta je odluka kao u dispozitivu iste jer je tuženi organ, u skladu sa članom 69. stav 2. Zakona o upravnim sporovima u svemu postupio po pravnom shvatanju i primedbama Upravnog suda datim u presudama 11 U 16168/10 (2009) od 08.09.2011. godine i I-3 U 11639/11 od 17.11.2011. godine, budući da je otklonio učinjene povrede pravila postupka – dispozitiv osporenog rešenja je jasan i određen, a obrazloženje rešenja sadrži razloge i pravne propise za datu odluku.

Međutim, prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, osnovano se navodima zahteva ukazuje da Upravni sud u pobijanoj presudi nije ocenio nijedan navod tužbe, čime je povredio pravo podnosioca ovog zahteva na obrazloženu sudsku odluku, kao element prava na pravično suđenje zajemčeno članom 32. stav 1. Ustava Republike Srbije. Saglasno navedenoj odredbi člana 32. stav 1. Ustava Republike Srbije postoji obaveza sudova i drugih državnih organa i organizacija kojima su poverena javna ovlašćenja da, između ostalog, obrazlože svoje odluke. Sudovi imaju diskrecionu ocenu u vezi s tim koje će argumente i dokaze prihvatiti u određenom predmetu, ali istovremeno imaju i obavezu da obrazlože svoju odluku i navedu jasne i razumljive razloge na kojima su tu odluku zasnovali, a u pobijanoj presudi se samo navodi da u postupku nisu učinjene bitne povrede postupka i da je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjeno materijalno pravo.

Podnosilac zahteva je u podnetoj tužbi, što ponavlja i u zahtevu, detaljno ukazao na povrede pravila postupka i povrede zakona u odnosu na odlučne činjenice koje su od značaja za donošenje pravilne i zakonite odluke u ovom upravno-sudskom postupku, koje je Upravni sud morao da oceni u smislu člana 41. stav 1. Zakona o upravnim sporovima. To su, pored ostalog, navodi da je podnosilac zahteva razrešen javnim glasanjem a ne tajnim i da je to u suprotnosti sa članom 43. Zakona o lokalnoj samoupravi ("Sl. glasnik RS" 129/07), zatim navodi kojima se osporava da je sprovedena rasprava po pitanju razrešenja podnosioca zahteva, kao i navodi da u obrazloženju osporenog rešenja nije označen datum kada je podnet predlog odbornika za razrešenje podnosioca, što je bitna okolnost za odlučivanje o ispunjenosti uslova propisanih članom 49. Zakona o lokalnoj samoupravi, na osnovu koga je to rešenje doneto. Time što je propustio da oceni navode tužbe kao i dokaze priložene uz tužbu, Upravni sud je podnosiocu ovog zahteva uskratio pravo na obrazloženu sudsku odluku.

Prema oceni Vrhovnog kasacionog suda, osnovani su i navodi zahteva da je Upravni sud u ovom upravnom sporu pogrešno ocenio potrebu održavanja usmene javne rasprave u smislu člana 33. stav 1. Zakona o upravnim sporovima u ovoj upravnoj stvari a radi utvrđivanja činjenica relevantnih za odlučivanje. Ovo stoga što navodi tužbe i priloženi dokazi dovode u sumnju pravilnost sprovedenog postupka razrešenja N.N., kao predsednika SO Sjenica, i to upravo zbog nepostojanja dokaza koji se u obrazloženju osporenog rešenja navode kao odlučujući za rešavanje, a koji su tužbom osporeni.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu odredbe člana 55. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu koji je shodno članu 55. stav 3. istog zakona dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 07.12.2012. godine, Uzp 109/12

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.